

- ETNA -

Prvi elektronski časopis za satiru

aforizmi, poezija, proza, epigrami, prikazi, karikature

Beograd, 01. januar, 2002. Broj 9. Godina II

Ljudi uporno traže hleb,
zaboravljajući da ni Deda Mraz nije svemoguć.

Vladan Sokić

- Vlada radi transparentno.
  Sve njene prevare su providne.
- Neprijatelj neće da vidi naše uspehe. Odbija da gleda državnu televiziju.
- U Srbiji se kriminalci ne šetaju mirno ulicama. Oni voze luksuzne automobile.
- Nije tačno da ova vlast sve rasprodaje inostranstvu.
  Dosta toga i poklanja.
- Diktator je otišao,
  ali su se naslednici potrudili da se to ne oseti.
- Vlada kasni sa reformama.
  Inače bi propast bila još brža.
- Toliko su uradili u proteklom periodu
  da su ih jezici zaboleli.
- Narod se ućutao.
  Ono što se čuje dolazi iz stomaka.
- Nismo mi minorna stranka.
  Imamo više ministara,
  nego članova.

Aleksandar Čotrić

- Intuitivno osećam da mi se bliži kraj. Danima ništa nisam jeo.
- Štedite struju.
  Ubijajte hladnim oružjem!
- Za razliku od krematorijuma spaljivanje na lomači je živopisnije!
- Pali za slobodu su oduvek bili skloni padu.
- Srbin je Srbinu najveći neprijatelj.
  Eto formule za pobedničku koaliciju!
- Prođe leto trideseto.
  Eto prilike da se sumiraju rezultati nove vlasti!
- Živeće ovaj narod.
  Što potvrđuje i Darvinova teorija.

Vladan Sokić

Imaju krizu identiteta.
Oni su i vlast i opozicija.

Aleksandar Čotrić

- Crkva propisuje šestonedeljne postove, a država četiri nedelje mesečno.
- Narod nemilice uništava parkove u gradovima da bi se ogrejao, a ne misli šta će jesti na proleće.
- Roštilj smo preuzeli od Turaka, šniclu od Švaba, kupus od Rusa. Jedino su kazani na ulicama naše originalno delo.

Milan Todorov

- Svaka vlast je ista.
  Samo je ova originalna.
- Ne mogu biti poslednji u redu samo zato što iza mene nema nikoga

Aleksandar Novaković

- Iz ponude "energija za demokratiju", jasno je šta kome fali!
- Nosilac sam svih zakrpa
  od 1945. do danas!

Živan Žikić

- Svom rukovodstvu možeš verovati, možeš ga voleti, možeš ga slediti, ali ne možeš stajati rame uz rame sa njim jer će te telohranitelji baciti niz stepenice.
- Dok su vladali socijalisti nismo jeli ništa osim hleba. Sad nemamo ni za hleb, ali je bioskopski repertoar mnogo bolji!

Iva mažuranić

Počela je grejna sezona.
Pripremite ćebad i jorgane!

Aleksandar Čotrić

TUŽNA SAGA O DEDA MRAZU

Šta je nagnalo Deda Mraza da digne ruku na sebe - pitanje je koje ovih dana puni tabloide sirom planete. O tome postoji više verzija, ali najbliža istini je sledeća.

Naime, prema pouzdanim tvrdnjama, on je poslednji put viđen sa svojim irvasima u Srbiji, jer mu je njegova bezgranična plemenitost nalagala da obraduje žitelje i u najzabitijim kutcima planete. Tu mu se, nažalost gubi svaki trag, ali postoje čvrste indicije da je vremešni dedica odlučio oduzeti sebi život onog momenta kada je video koliko Srbi imaju želja, i kada je shvatio da im ni deo toga on ne može ispuniti.

No, da je ipak reč o velikom čoveku i dobrotvoru, potvrđuje i priča koja kruži Srbijom - da je Deda Mraz za svog jedinog naslednika odredio Zlatnu ribicu, i u amanet joj ostavio ove reči: "Neka ti je Bog u pomoći!"

Vladan Sokić

KONVOJ

Toliki konvoj nisu pamtili ni najstariji carinici. Kolona se otezala dokle oko dopire. Sve sami teški kamioni i šleperi. A na čelu kolone, saonice i neobični čika sa velikom belom bradom i crvenim odelom. Šef smene se nije dao zbuniti.

- Gospodine, mi nemamo informaciju o prelasku nekog velikog konvoja preko granice, obratio se neobičnom dedi. - Kad imamo takvu informaciju sa odgovarajućeg mesta, mi naravno takav konvoj i propustimo. Dakle, kakav je ovo konvoj i kome pripada?

- Srećna nova godina! - veselo ga je pozdravio belobradi čika. - Ja sam Deda Mraz i nosim vam novogodišnje poklone!

Šef smene se nije dao zbuniti.

- Slušaj ti Deda Mraze, ili ko god da si! Koliko ja vidim ovde ima najmanje sto šlepera!
- Hiljadu pet stotina i dvadeset, bio je precizan Deda Mraz.

Šef smene se uhvatio za glavu.

- Hiljadu šlepera!!! Čoveče, jesi li ti normalan!? Pa šta ti to voziš?!

Deda Mraz je smireno izvadio veliki notes.

- Ovako. Ima 300.000 kompjutera, 400.000 televizora, 250.000 muzičkih stubova, 200.000 rolera, 300.000 pari patika, 250.000 trenerki, 200.000 bicikli, 400.000 cipela...

Šef smene ga je nestrpljivo prekinuo.

- Ja više robe nisam video za ceo svoj radni vek! I šta si ti naumio sa njom?

Deda Mraz ga iznenađeno pogleda.

- Ja sam to doneo vama. A nisam ja kriv što vi nemate ništa!

Slobodan Simić

Teško je verovati u Deda Mraza.
Toliko puta nas je prevario.

Vesna Denčić

Obećanje ludom radovanje.
Našoj radosti nikad kraja.

Dušan Puača

NESHVAĆEN

Uvek sam bio strašno talentovan. Čudo jedno. Samo što je to malo ko razumeo. Kao dete sam, na primer, umeo lepo da crtam. Uzmem jednom tako bojice pa nacrtam našu kuću. Čini ti se da je fotografija koliko je sve bilo verno. Svi mi se dive. A mama oduševljena. Mora da si dvorac naslikao, kaže mi, ili barem kuću nekog velikog bogataša. Vidim ja da se oni ne razumeju u slikarstvo pa im objasnim da je to naša kuća. Kiselo se smeše, još je dete, bujna mašta i slične budalaštine spominju. Kakva glupost. Samo sam naslikao ono što vidim.

A što sam tek umeo lepo da pričam. Interesantno, a verno i tačno. Do najsitnijeg detalja. Jednom ja tako opisujem proslavu svog rođendana. Mama je napravila tortu na dvanaest spratova. A svaki sprat drugačiji. Samo za dekoraciju sedam je kila tropskog voća utrošeno. Moji su roditelji bili oduševljeni, kako rekoše, tom lepom bajkom. Bajka! Kakva glupost. Samo sam opisao proslavu svog rođendana. Mama je zavrtela glavom i promrmljala nešto o tome kako je jedva skrpila pare da sendviče od najjeftinije salame napravi.

Vreme nesporazuma, srećom, sada je iza mene. Najzad sam shvaćen. Radim u televiziji i svako veče pričam o našoj privredi, zdravstvu, putevima, ugledu u svetu. Verno i tačno. Do najsitnijeg detalja.

Đorđe Otašević

AFORIZMI ZA DECU

Moj drugar živi na visokoj nozi.
Njegov tata je lopov.

Kad se u školi živ pojedem
ne mislim na užinu.

Slabo stojim u školi,
plašim se da ne padnem.

Deda ne dozvoljava
da ga mlađi zamene.
A i babi je sada svejedno.

Od kada mi je nastavnica dala jedinicu,
mama je više ne zove na ručak.

Moj deda je uvek nosio orden.
Ali sada ga je prodao da kupi štap.

Kad je baba upalila televizor,
deda je zvao vatrogasce.

Istorija se ponavlja,
da bi naučila za pet.

Ja u školi sve prepisujem.
Imam najlepši rukopis.

Ja mnogo cenim Crvenkapu.
Ona je spasila baku od vuka
i drugih domaćih izdajnika.

Mitar Mitrović

Crvenkapa neka ne brine!
Pojeo je vuk magarca!

Torta je na tri sprata,
ali postoji mogućnost
dogradnje potkrovlja.

Milan Beštić

Mrako Kraljević je bio bolji od Muse
Kesedžije samo u prvoj rundi.
Posle se promenio školski program.

Ja sam za socijalnu pravdu.
Svoju užinu delim sa učiteljicom.

Dušan Puača

Stvaranje čoveka je đavolski težak posao.

Slobodan Simić

Crne misli

Dobro napravljena vešala
garantuju nivo!

A kada je voz iskočio iz šina
putnicima je praktično
demonstrirana neograničena sloboda
kretanja.

Mazohista ume da uživa
i kada mu je najteže.

Nepoznati je stao na nagaznu minu
što je produbilo krizu identiteta.

Javnost je podeljena.
To je već vrsta kolektivne
šizofrenije.

Čitav svet gleda našu borbu do
poslednjeg. Takvu publiku, koju
svako samo poželeti može, ne
smemo izneveriti!

Broj mrtvih na ratištima se stalno
preuveličava. To se vieš ne može
nadoknaditi danonoćnom
pucnjavom.

Kriminalci su beskrupulozni,
ali snage reda i mira ne prezaju ni
od čega!

Ratne zločine su majstorski
rekonstruisali.
To su sada istorijski podvizi.

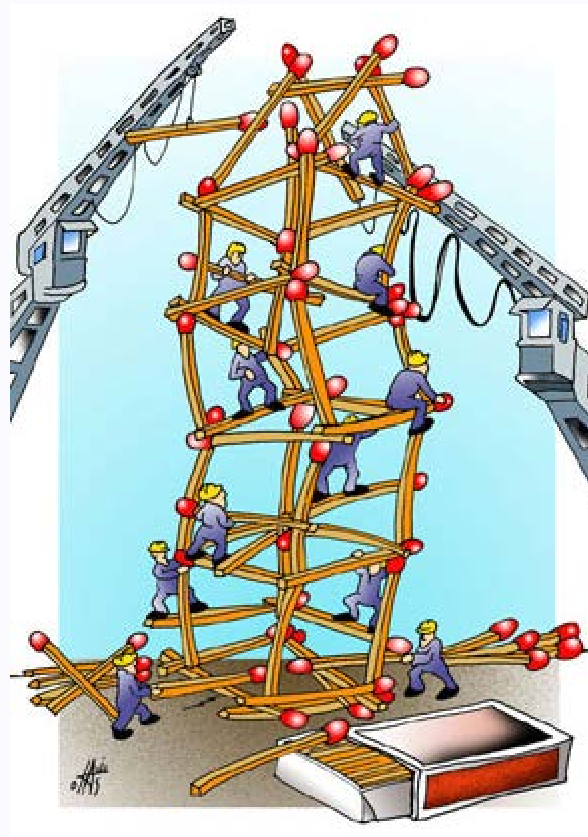
Psihičke pripreme su nam bile da
šizneš!

U vreme nestašice mesa kostur
našeg društva je došao do izražaja.

Presudio je sebi.
Nije kriv!

Na sve naše zahteve ostali su nemi
a još se prave i da ne čuju.

Ponekad zaboravimo da smo slepci,
što je povoljan trenutak da se naše
gledanje promeni.

Nikada od njega dželat!
Ne zna taj sa ljudima!

Prikačili su mu orden
i onda je on tu izvisio!

Na silu sam odgovorio razumom.
Odgovor je bio pogrešan!

Nikada nam se ne bi složio broj mrtvih
da ih nismo pobili!

Mada obavezno pucam u prazno
sve više osećam da bi mi prijalo
neko iznenađenje.

I ako nam rade o glavi
oni to ne rade sebe radi!

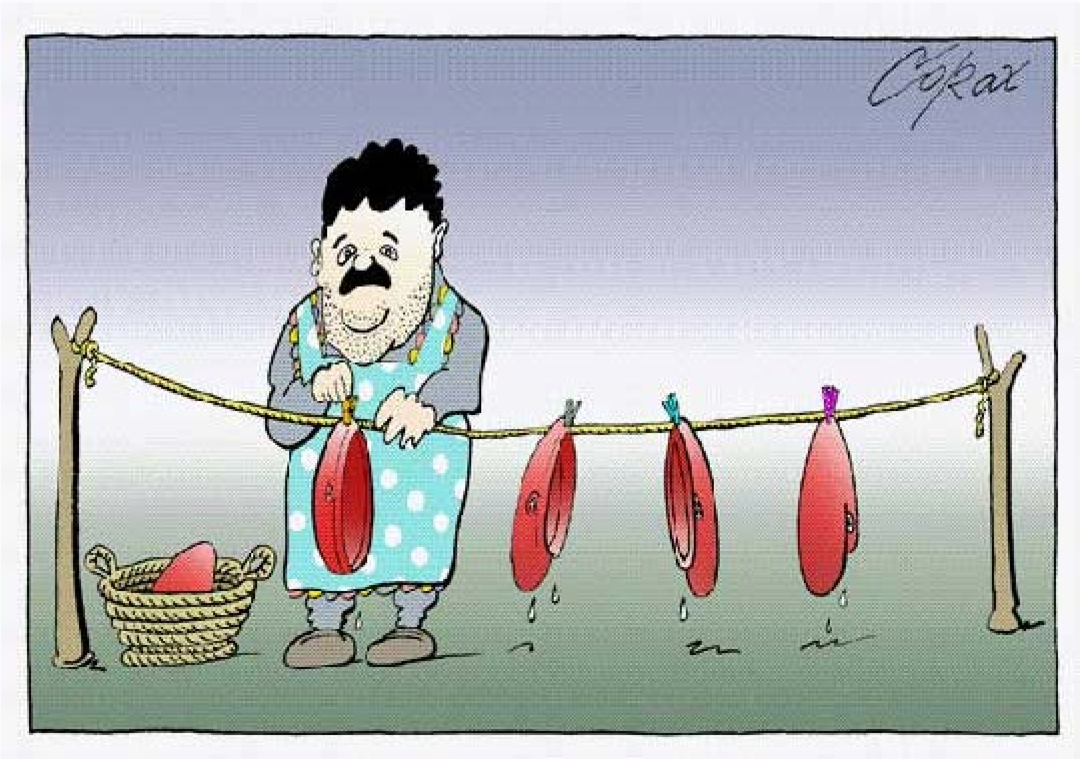
Preživeli iz solidarnosti prema ostalima
ne daju znake života!

Nije lako biti bez duše.
Treba imati osećaj!

Raša Papeš

Specijalne policijske snage su morale da se pobune jer profesionalno ubijanje nije regulisano zakonom.

Slobodan Simić

Ostavka je moralni čin.
Srećom, mi smo političari!

Ove zime se nećemo mrznuti, reče Premijer Etiopije.

On je lekovit političar.
Svi njime ispiraju usta.

Program vaše stranke predstavlja za mene vrhunac idejne i duhovne nadgradnje, jer sam oduvek želeo da budem direktor.

Ratnih zločina ne bi bilo da je stanovništvo pristalo na humano preseljenje. Ali oni su insistirali da ponesu pare i stvari!

Ubicu nismo otkrili
jer se plašimo da ne nazebe.

On je poznat organima gonjenja
jer je stalno bežao.

Građani traže pravdu
a posle će đavo da im bude kriv.

Vođa je bio lud.
Srećom, imao je narod koji ga potpuno razume.

Naš put je poznat.
Ucrtan je u svim vojnim kartama.

Ko tebe kamenom, ti njega hlebom.
Bajatim!

Slobodan Simić

Pamet izvozimo,
a uvozimo ono što nam je potrebno.

Sabrali smo dva i dva,
i rezultati nisu izostali.

Srušio sam komšiji kuću,
ali mu ženu nisam dirao.
Na njoj kuća leži.

Znam ja ko su ratni zločinci,
ali neću da vam kažem.
Nisam ja domaći izdajnik.

Nije strašna to što nam je lađa potonula, nego to što ja ne umem da plivam!

Meni niko ništa ne može.
Ja sam i jak i glup!

Ninus Nestorović

Porodični razlozi su ga sprečili
da dođe na posao.
Slava mu!

Te tri slatke reči nebeskog naroda:
sto mu gromova!

Adame, ne može i rebro
i pasulj!

Đavo je za volanom.
U Božjim smo rukama!

Dobar dan... Molim jedan režim
za podneti!

Tomislav Trbojević

Na vrhu piramide su najgori.
Ali, koga je briga za egipatske građevine!

Milan todorov

Pa šta ako je lađa potonula? Nije tica da poleti!

Milan Beštić

STALJIN U ANEGDOTAMA

1.
Na konkursu za spomenik Puškinu, povodom stogodišnjice pesnikove smrti, nagrađeni su sledeći radovi:

Treća nagrada - Puškin čita Staljinova dela
Druga nagrada - Staljin čita Puškinova dela
Prva nagrada - Staljin čita svoja dela.

2.
- Tata, ko je Staljin?
- Naš vođa.
- A ja sam mislio da vođe postoje samo kod divljaka...

3.
Mudra odluka

Staljina upitaše:
- Šta da radimo s piscem N? Optužen je za trockizam. Međutim, ima dokaza da je nevin. Kako rešiti taj problem?

Staljin odgovori:
- Postoji čovek - postoji problem. Nema čoveka - nema problema.

(...)

Jurij Borjev

BALKANSKI PRIRUČNIK 3

Patriotizam suicidnog tipa

Svako bi od nas odmah dao život za otadžbinu, mada je to u najmanju ruku čudno da jedna ozbiljna država ima toliko poverenja u samoubice.

Iz priručnika za ptice

Noj bi to mogao biti kada zarije glavu u pesak i čeka da mu sunce ogreje zadnjicu, ali nije. Buljina je na ovim prostorima ptica rođena za prstenac.

Formula krajnje nužde

Mala nužda + Velika nužda = Krajnja nužda

Crnogorsko pravilo akcije

Što pre to posle!

Alimentarni problemi mira

Teško da će pokušaj sa golubom mira ikada uspeti. Oni vole jagnjetinu, a mi smo ludi za prasetinom.

Doprinos svetskoj kinematografiji

A kada nam je svet ponudio ulogu u kojoj mi ne pristajemo na ulogu koju nam je svet dodelio, prihvatili smo je!

Pravilo preventivne odbrane

Branićemo se sve dok nas ne napadnu!

Raša Papeš

Budite nam neprijatelj!
Nećemo vam ništa!

Naš brod je potonuo, ali nema veze.
Napravićemo mi još jedan, isti takav!

Ninus Nestorović

Potonućemo kad-tad.
U tome je razlika između nas i Titanika.

Vladan Sokić

Nove knjige

MIRISNE NOTE

Da bi se saznalo i spoznalo kako miriše plastično cveće, potrebno je mnogo mašte, a da bi se to saznanje podelilo sa drugima, neophodno je posedovati dar kazivanja. Srećna okolnost je kada neko poseduje oba dara, naročito ako se uzme u obzir činjenica da je svet mašte osnovni pokretač svakojakog delanja. Otud i ne čude pokušaji da se sumorni detalji svakodnevice preoblikuju, pripitome. Jedan od takvih pokušaja učinio je i dr Đorđe Otašević u svojoj novoj knjizi **Kako miriše plastično cveće**.

U usko stručnim krugovima Đorđe Otašević je poznat po radovima koji su vezani za lingvistiku, objavio je desetak stručnih knjiga, dok je široj javnosti poznat po aforizmima i satiričnim pričama, koje je objavljivao u mnogim časopisima i na talasima radio programa, pa se sa ponosom može reći da je ova zbirka kratkih priča njegov literarni prvenac.

Možda bi ovaj prvenac bio rođen mnogo ranije da su okolnosti pod kojima je nastajao bile drugačije, ali s obzirom na tematiku koju obrađuje, može se postaviti pitanje da li bi uopšte nastao da nije bilo takvih okolnosti. Bez namere da se pokreće pitanje da li je starije kokoš ili jaje, na koje bi Đorđe verovatno dao, njemu svojstveno, duhovit odgovor, uputnije je osvrnuti se na ono što nije podložno raspravi.

Devedeset, uglavnom, kratkih naslova deo su sadržaja ove maestralno satkane zbirke satiričnih priča. Sekvence otrgnute iz života jedne nacije, ređaju se, naizgled nepovezano, jedna za drugom, obrazujući lavirint u kojem i svetlost gasne. Probijajući se kroz debele slojeve mraka, *od kojeg su žene tkale čupave tepihe*, autor je stilskim poigravanjem pokušavao da ublaži, kroz smeh da oplemeni strahotnu sliku moralne pustoši, koju je za sobom ostavila vladavina diktatorskog režima. Stoga i nije slučajnost što crni humor dominira, ukoliko bi se o humoru uopšte i moglo govoriti da nije neočekivanih obrta koji prosto teraju da se čovek od muke nasmeje. No, terapeutsko dejstvo smeha, nažalost, ne traje dugo, jer nas ne može zaštiti od posledica koje su bile predmet priča, niti od osećaja besa, tuge, bespomoćnosti koji probija sve odbrambene mehanizme takozvanog malog čoveka.

Iščašenost rešenja pojedinih pitanja, kojima ova knjiga obiluje, samo je druga strana ogledala iščašenosti vremena u kojem su priče nastajale. Sarkazam, cinizam, apsurd, potpomognuti ostalim stilskim sredstvima, koje je Otašević, kao lingvista, i te kako umeo da ukomponuje i iznijansira, poslužile su samo kao potka po kojoj se kortljaju teške misli. Rasute u devedeset naslova one se granaju, nižu, pletu i prepliću, tvoreći čvor koji nije lako preseći. A kada se to jednom uradi, na sve strane razlete se ubijene duše, zajedno sa svojim ispranim mozgovima, sa izvrnutim smislom za postojanjem. Iz spektra tema tada u prvi plan izbija onaj minimum koji se na prste jedne ruke može izbrojati: rat, smrt, hladnoća, glad, podaništvo. Šta li se sve još može nabrojati u nedostajućoj, *pojedenoj ruci*, možemo da se zapitamo u duhu Otaševićeve sintagme.

Prateći, dakle, teme iz "prve ruke" koje se prostiru kroz sijaset motiva, tvrdom i ubojitom satirom autor pokušava da se bori protiv *Kolosa*: prenaglašavanje problema ishrane poprimilo je tako morbidne tonove, toliko da je kanibalizam postao normalna pojava, da ubistva neistomišljenika podrazumevaju redovno obavljanje građanske dužnosti, a ljubav prema predsedniku dostizala je najveći erotski zanos, o kojem svaka žena može samo da sanja. Iako je u knjizi svega nekoliko priča posvećeno Predsedniku, njegov duh kao da isijava na sve strane: nemarnim potezom olovke dečja igrališta pretvorena su u minska polja, a jedina muzika koja je dražila njihovo nežno uho iskomponovana je krčanjem praznih creva. Miris prženog mesa postojao je tek kao deo sećanja nostalgičnih domaćica, ustupivši mesto mirisnoj noti hemijskih isparenja. Pomračenje sunca samo je bleda predstava u odnosu na sveopšte pomračenje uma.

Da se radi o zbirci urbane priče može se zaključiti već prema naslovu. I ne samo da je cveće plastično, nego su svi segmenti života podređeni ljudskoj, nasuprot božanskoj ruci, te je stoga sve maltene suprotno prirodi postojanja. Prednosti savremenog života okrenute u svoju suprotnost, potpomognute vizijama autističnih "heroja" nacije, umalo da naruše princip ireverzibilnosti. No, na sreću, tu se njihova moć završava, sem ako se nekim čudom ne pojavi misteriozni starac, kao u priči **Zavežljaj**: *Gledaju ljudi zavežljaj. Jesu ovo čekali, jesu o ovome maštali. Mlađi odmah poželeše zavežljaj da otvore, život da promene. Ali stariji, iskusniji, u tome ih sprečiše. Ono što je za starca dobro njima se možda neće svideti. Jeste sada loše, ali uvek ima i gore*.

Gubitak vere, vere u čoveka, u realno, nagoni na bekstvo u nerealno, na verovanje u čuda. Pronalaženjem te spasonosne formule neće se bitnije uticati na promene, ali će ona biti potvrda teze da nada poslednja umire: *Čekale su ih godine i godine mukotrpnog sečenja tamnih blokova, tegljenja, slaganja. Ali na vrhu piramide, sada u to više niko nije sumnjao, sigurno ima svetlosti.*

Vesna Denčić

____
Izvornik: Recenzija zbirke kratkih priča, **Kako miriše plastično cveće**, Beografiti, Beograd 2001.

MITO I KORUPCIJA

Deda Mraz je bio vrlo zabrinut. Broj država u svetu poslednjih godina se povećavao, pa je strahovao da neće stići sve da ih obiđe do Nove godine. Žestoko je terao svoje irvase i jurio džombastim putem neke male državice kada mu je put preprečio plavo-beli auto sa upaljenim rotacionim svetlima.

- Gde si se to ti zalaufao, matori?! - obratio mu se na specifičan način čovek u plavom odelu sa značkom na grudima. - Znaš li ti koliko je ovde ograničenje brzine za vozila sa zapregom?! A!?

Deda Mraz nije baš najbolje govorio tim lokalnim jezikom, ali je shvatio da se radi o nekom prekršaju.

- Ja se izvinjavam, gospodine, ako sam prekršio neko od vaših pravila, ali, verujte, strašno žurim...
- Žuriš!? Ma nemoj! Vidi bogati, deda žuri! E, pa, ne valja ti to, deda, znaš kako kod nas kažu: Ko žurio, vrat slomio! Nego, brže vadi vozačku i saobraćajnu!

Moglo bi se reći da Deda Mraz nije imao vozačku dozvolu i saobraćajnu knjižicu.

- Matori, ovo ništa ne valja! Moraćemo da ti oduzmemo te rogate marve, zajedno sa sankama i tovarom, i to na licu mesta.
- Slušaj, mladiću, pokušavao je Deda Mraz da ublaži situaciju, - ja u sankama vozim paketiće za mnoge mališane širom vaše zemlje. Bilo bi strašno da oni ne dobiju poklone koje su čekali cele godine.
- Šta reče da voziš? - zainteresovao se policajac.
- Paketiće za decu u vašoj zemlji.

Policajac se osvrnuo okolo.

- Slušaj, deda, spustio je on ton, jesi preterao, nemaš dokumentaciju, brzo voziš, ali, možda bi mogli nešto da vidimo... I šta kažeš, paketiće?

Deda Mraz je dugo godina radio svoj posao.

- Evo tebi, mladiću, pošto si tako ljubazan, jedan paketić za tvoju decu, a jedan za tvog kolegu.
- Ja imam dvoje dece, sugerisao je plavac.
- Da, da, dva lepa velika paketića za tvoju dečicu i dva za kolegu, sabrao je Deda Mraz i odvojio četiri poveća.
- Ajde, ti, deda, kreni polako, pozdravio ga je policajac pakujući paketiće. - Samo vozi polako!

Deda Mraz je zaista nastavio vožnju sporije, ali su se uskoro ipak pojavila nova plavo-bela kola.

- Šta voziš, matori?! obratili su mu se tradicionalnim načinom ljudi u plavom.
- Paketiće za decu, gospodo, odgovorio je vrlo ljubazno Deda Mraz.
- Zavrni ceradu, da pregledamo! komandovali su policajci.

Deda Mraz je izvršio naređenje.

- Opa! iznenadili su se policajci. - Vidi ti šta je matori uprtio! Pune sanke paketa!
- Mora da su pune paketa, kad ima puno dece... pokušao je da objasni Deda Mraz.
- E, nemoj ti nama te fazone, prekinuše ga grubo. - Bolje nam pokaži carinsku deklaraciju!

Ni iskusni Deda Mraz nije znao šta je carinska deklaracija.

- Pa dabome! Švercer! Provukao se kroz carinu, ali pored nas nećeš!

Policajci su imali po troje dece. Bar su tako rekli.

U nastavku vožnje je usledilo nepropisno preticanje borove šume, registracija za sanke je bila istekla, nije imao potvrdu o vakcinaciji irvasa, prevozio je lako

kvarljivu robu bez adekvatne ambalaže, nije vezao zaštitini pojas, neprimereno se obukao za učesnika u saobraćaju i slično.

Broj paketića se drastično smanjio.

- U ovoj zemlji mnoga deca neće dobiti paketiće, zaključi deda Mraz razočarano.
- Sem, možda ako nekog ne podmite...

Slobodan Simić

**Niko nije siguran da će osvanuti.
Takav je mrak u Srbiji.**

Aleksandar Čotrić

SENKA

Ovaj političar što se šepuri pred televizijskim kamerama i, čini ti se, nešto važno govori, ni o čemu ne odlučuje. Njime upravlja moćnik iz senke. Ali ni taj ne donosi sam odluke. Njega kontroliše još veći moćnik iz senke. A i on po mišljenje odlazi kod još većeg moćnika. Senka poslednjeg prekriva sve i svakoga. Zato je naš mrak ovako dubok i sveobuhvatan.

Đorđe Otašević

KUTIJA

Kutija nema poklopac. Možda ga i ima, ali se ni najstariji među nama ne sećaju da je ikada nešto spolja doprlo u unutrašnjost našeg sveta. Ne mari. Važno je da je kutija dovoljno velika da u njoj za sve nas ima mesta. Možeš i da sedneš i da legneš. Sluh nam se toliko izoštrio da se retko sudaramo čak i kada ujutro žurimo na posao. Večni mrak nas ne sprečava da živimo slobodno. Povremeno gospodari nečim vrlo teškim udare spolja po kutiji. Ceo se naš svet tada zatrese. Malo ko uspe da ostane na nogama. Padamo jedni preko drugih. Neko slomi ruku, drugi se samo ugruva. Od udarca nam pred očima zasvetluca, razne boje vidimo. Čim se malo pribe-remo, zapevamo pesmu zahvalnicu našim gospodarima. Što brinu da nam u životu ne bude sve crno i monotono.

Đorđe Otašević

POLITIKA KAO JAVNO DOBRO

Da Srbija polako, ali sigurno ulazi u veliku porodicu modernih, evropskih naroda, gde joj je i mesto, potvrđuje i svečanost koja je danima najavljivana u svim elektronskim medijima, a koja je i upriličena u centru našeg glavnog grada.

U rad je pušten moderan, javni WC. Luksuzan, čist i mirišljav.Tako je nova, demokratska i proevropski orijentisana vlast dokazala da nema demokratije bez javnih klozeta!

A što je još važnije, ovim događajem promovisan je temeljni princip demokratije: javnost u radu!

Ko ubuduće bude želeo da se bavi politikom, neće to više moći da radi inkognito i iza leđa naroda, već isključivo javno i pred licem onih koji su ga birali. A kada u svakom gradu Srbije bude barem po jedan javni WC, biće to znak da su politika i politicari postali javno dobro u čije rezultate svako ima pravo da ostvari uvid i to u svako doba!

Vladan Sokić

**Demokratija kasni!
Propustiće predstavu!**

Slobodan Simić

Juče sam doručkovao, večeras sam ogladneo, a privatizacija još nije ni počela.

Milan Beštić

SATISFAKCIJA

Baš nemam sreće! Ozbiljno. Čega god se dohvatim, propadne. Eto, pre neki dan krenem da otrujem komšijnu Ruj-ku. Avaj! Umesto krave crk'o Žućov. Pas avlijaner. To me razljutilo. Veoma. Zato odmah skujem novi plan.

Sačekam da komšija ode kod rođaka na slavu, neopaženo se uvučem u dvorište i zapalim traktor. Jebi ga! Padne kiša i ugasi ga.

Tri dana sam bio bolestan. Pojeo sam se od muke. Onda sam smislio novi plan. Odlučio sam da mu potrujem kokoške. Nabavim otrov. Skup. Pomešam ga sa kukukruzom i sve to pospem po dvorištu. Komšijskom. Opet ćorak! Njegove kokoške, kao zainat, konzumiraju samo koncetrat!

Tu sam pao u očaj. Neće, bre, komšiji da crkne krava. Čak ni kokoška.

Džaba sam išao kod vračare. Da skine čini. Da se rešim baksuzluka. Menjaj planove, kažem sam sebi. Tu je đavo umešao prste. Zato odlučim da komšiji zapalim kuću. Nema mi druge! I jedne noći to i učinim. Ovog puta uspešno. Ostali su samo temelji i odžak.

Ali... Promašaj. Opet! Komšija prethodnog dana prodao kuću jednom gastarbajteru. Sa desne strane, komšija se preselio na levu. Kupio kuću od komšije Sime.

Hteo sam da puknem. Stoga odem u svoju štalu. Da se iskukam. Da me ne čuju ukućani. Vikao sam kao nikad. Pas je pobegao preko granice. Krava se izbečila. I crkla. Od straha. Posle toga sam nespretno palio cigarete... Planula je štala. Vetar je preneo vatru i na moju kuću...

Jutro sam, ipak, dočekao sa smeškom. Ostao sam bez kuće i kućišta. Ali zadovoljan. Veoma. Tokom noći vatra se proširila. Prešla je i na štalu starognovog komšije. I ugušila mu kravu.

Ej, crkla mu krava!

Mića M. Tumarić

PREKO ZIDA

Zid visok. I žica na vrhu. Korake ti sputava, krati pogled. Iz stomaka bljuješ nit od koje pleteš reči. Od jedi se naduješ, poletiš. Pogledaš na dole pa se u hiljadu komada raspukneš. I padaš ka zemlji. Ali s druge strane zida.

Đorđe Otašević

BIZNIS

Deda je nekoliko nedelja ležao na hirurgiji čekajući operaciju ali se ništa nije dešavalo. Pacijenti su dolazili i odlazili, a deda je jednako ležao i čekao.

- Izglega da mora da se plati! - prokljuvio je deda problem.
Ako mora, mora. Otišao sam kod doktora Mitovića.

- Ovaj, pa, eto, doktore, ako, možda, ipak, deda...
- Tri hiljade maraka, prekinuo je moju neprijatnost Dok i nastavio da pije kafu.

Tri hiljade. Tri hiljade maraka!!

Prodavali smo, pozajmljivali, uzeli kredite, uz maksimalne napore skupili smo oko 2000 DM. Više se nije moglo. Stavio sam novac u tradicionalni plavi koverat i zaputio se kod doktora Mitovića.

Gužva pred ordinacijom velika, atmosfera kao u pošti, svi stiskaju u džepu koverte. Najzad sam i ja došao na red.
- Ovaj, pa, eto, doktore, ako, možda, ipak...
- Jesi li doneo?, prekratio je Dok.
- Pa... izvadio sam koverat iz džepa.

Neveroratnom brzinom i gipkošću Dok se bacio, smotao koverat i gurnuo ga u mantil.

- Deda će biti operisan ujutru, bio je kratak i jasan.

Ipak sam morao da mu predočim problem.

- Znate, doktore, mi smo, koliko smo mogli, i pozajmili, i prodavali, koliko smo mogli, ali, znate, to su velike pare...

Dok je na moje oči pozeleneo.

- O čemu ti to pričaš?!
- Pa... skupili smo samo dve hiljade! prevalio sam nekako.

Dok je iz zelene prešao u crvenu.

- Kako te nije sramota! urlao je Dok.
- Na šta ja tebi ličim?! Nije ti ovo pijaca da se cenjkaš, bezobrazniče jedan!!

Dok je iz crvene prešao u ljubičastu koju je zadržao do kraja. Počeo je da kopa po džepovima mantila a onda me gađao plavim kovertom.

- Gubi mi se s očiju!!

Pokupio sam zgužvani koverat i jedva našao vrata, sav postiđen i očajan. Međutim, pravo iznenađenje me je čekalo kad sam došao kući. U vraćenom kovertu je bilo celih 3000 DM! Dakle, neko je ipak uspeo da skupi.

Zahvaljujući toj sretnoj okolnosti deda je operisan kod drugog hirurga, a ja sam na datom iskustvu razvio novi biznis. Povremeno bih obišao bolnice po Srbiji sa praznim plavim kovertama i provocirao doktore ne bi li se iznervirali. Zarada nije loša.

Slobodan Simić

Ne dam da me kloniraju. Jedan ovakav je dovoljan.

Dušan Puača

ŠETNJA

Dođoh danas na posao - goloruk, računam poslednji je radni dan, malo ćemo pričati, pašće zakuska, Gospodin Šef će da nam priča "o novim perspektivama u Novoj Godini", pustićemo žene da idu ranije, lepo se i na miru napiti... kad - klinac. Svi nešto trče po hodnicima, kao da je najobičniji radni dan, svi nešto mrki i neraspoloženi, poslovni i ozbiljni, ni traga od one uobičajene pretpraznične atmosvere.

Uđem kod Gospodina Šefa, da ga pitam dokle se radi, on šeta po Kabinetu, i nešto važno diktira, mlada Gospođica Pripravnica sedi na kožnoj fotelji i na golim kolenima drži nekakvu svesku (suknju nisam video - samo svesku preko golih butina), iz duboko dekoltirane bluze joj vire sise (pomislih: jeli moguće da su prave?), šef stade, skinu naočare i pogleda me upitno, sa izrazom gađenja na licu.

"Izvinite, ja pogrešio vrata", promrsih sebi u bradu, Gospođica Pripravnica napući usne, naduva žvaku i puče sa njom, sažaljivo pogleda Gospodina Šefa, kao da mu veli: "Nije ni vama lako - svašta u božijoj štali".

Svratim do Velje, Predsednika Sindikata, i on zatrpan papirima, promrsi mi samo da je "jako zauzet, da mu je svega dosta i da ništa više nije sigurno, za džabe se mučio, evo godinu dana, a sve je ispalo kako je on zamislio, a opet on ne zna ni zašto je to činio....."

"Nova Godina je, Veljo, brate....", pokušah da ga oraspoložim, naljuti se čovek i zamoli me da ga - ostavim na miru.

Nazovem Vladu "Revoluciju", on isto u nekakvoj gužvi, kaže: "Reci, ali - kratko".
"Što mi je Velja neraspoložan?" pitam ga.
"Revolucija jede svoju decu" odbrusi mi Vlada.
"Pa Velja je davno prestao da bude dete", pokušah da polemišem.
"Kus petao - pile dovijeka" dreknu Vlada u slušalicu i - prekinu vezu.

Prekipi mi u trenu, kakva je ovo Nova Godina, kao da je i nema, pozvah Rosu i poručih piće:

"Nema piće, zabranjeno je točenje alkohola u Preduzeću, kafu si već dobio, a još je nisi platio" odbrusi mi i ona.

Ostah ja zabezeknut, kad uđe Gopođa Sekretarica i prenese mi poruku Gospodina Šefa da, odmah idem kući, pošto sam - pijan.

"Nisam ništa pio", branim se ja.
"Gospodin Šef je tako rekao, posle praznika ćete biti u prilici da se branite", reče ona uspijajući i - ode.

Setih se mog penzionisanog kolege, koji je uvek u registratorima držao flašu vinjaka (zvao ga je "arhivski"), zavirih u registratore i nađoh netaknutu flašu "arhivskog" od pre petnaestak godina. Napijem se "iz mesta". Sam.

Dođe opet Gospođa Sekretarica, da me opomene na ono što je poručio Gospodin Šef, gleda u mene i piše nešto u blokče, kao da me portretiše.

"Kako vas nije sramota, mator čovek, a pijan u sred radnog vremena", siknu ona na mene.
"Boli me uvo" odbrusim joj "ja sam samo mlađi referent, kada može Kurda, mogu, vala i ja, a ti, vidim, bez blokčeta nigde".
"To je red, a ne kao vi, što bi Gospodin Šef rekao, kao bez one stvari u svatove", sikće ona i dalje.
"E sada ćemo da pitamo Gospodina Šefa na koju li je stvar mislio", krenuh opet prema Kabinetu, "a mogao bih i ja onoj gologuzoj šiški da izdiktiram politički testament, ovako na kraju ove "godine promena" neka on malo predahne" hrabar ja - kao nikad.

Presrete me Sloba sa portirnice, dva metra u njemu, pogleda me mrko, šta ću, pođoh poslušno za njim prema izlazu. U portirnici, vidim, radi televizor, zatvori Sloba za mnom vrata, ja se povratih i upitah ga kako ga nije sramota da u sred radnog vremena gleda crtane filmove?

"Nisu to crtani filmovi, budalo, gledam prenos Skupštine" nadmeno će on meni.
"Pa otkud Gargamel i Miki - Maus?"
"To su članovi Vlade", odbrusi mi on, izgura me na ulicu i - zaključa vrata.

Krenem polako pešice prema kući, svratim u jedan bife, pa u drugi, pa... Kada sam se malo sabrao, vidim da sam negde u nekakvoj ulici, koja je sva iskićena šarenim sijalicama, moj Čukunđed Vidak me vodi pod ruku.

"Đe smo ovo đede?" pitam ga.
"Evo nas u centru grada, ispred bivšeg Komiteta" veli mi i trepće ljutito.
"Pa što je u mraku, đede?"
"Dok nekome ne smrkne - drugome ne svane" trepće đed dalje i grize brk.

Idemo dalje, vidim gradsku kuću, kupa se sva u svetlu, iznutra dopire muzika, kroz zamagljena stakla nazirem prilike u čuvenom "plavom salonu", u kome gradski "krem" čeka "oficijelnu" Novu Godinu.

"Đede, idemo unutra, pa vlast je narodna, a mi smo deo naroda, oficijelno jesmo, idemo na "oficijelni" doček", otimam se ja.

Đed zamahuje svojim štapom, prislanja me na okićenu jelku pored ulaza u gradsku kuću, skida šubaru i briše znoj sa čela. Zapalismo "po duvan", da odmorimo malo, kada nas zasu inje sa jelke i između njenih grana pred nas bubnu moj drugar iz škole Rajko (po novome grof Rajkovsky).

"Okle tebe, kućo stara, zar nisi na ovom "oficijelnom" dočeku", obradovah se ja kao dete.
"Jebeš doček, osmatram odozgo, ko će pobediti na sledećim izborima, da se na vreme "pregrupišem", veli mi Rajko zabrinuto i gleda me svojim sitnim očima iza

zamagljenih naočara.
"Đed mi sada reče, da će pobediti oni, što su prošli put bili pobeđeni, a đedu je verovati, sa onog sveta je, služio je tri cara i četiri kralja, a pamti i - komuniste, nego daj da ti i ja popijemo" nudim mu flašu.

Pruža Rajko ruku, iz grma istrči njegova Mileva, pljesnu ga svojom ručerdom (za čudo - bez belih rukavica), flaša pade i - razbi se.

"Marš gore, barabo, ja se smrzavam na uglu izgledajući sa koje će strane naići nova vlast, izbori su na pragu, a ti piješ sa seljacima, majku vam jebem seljačku i kako se samo nanjušite, po smradu, valjda" sikće Mileva, a Rajko ustrča kao mačak na sam vrh okićenog drveta.

Đed Vidak se zacenuo od smeha, hvata me pod ruku i iz širokog kožnog pojasa, koji zove "silav" vadi pljosku iz koje nateže i nudi mi je da se i ja okrepim.

"Neka se vala i njemu guzica smrzne noćas, oca mu jebem" smeje se đed grohotom i gleda u krošnju razgranatrog, okićenog drveta.

Dođosmo đed i ja kući, žena nešto viče na mene, pominje nekakve "druge" i "sretne"... Mimikom joj dajem znak da ćuti, sramota - pred đedom galamiti. Okrećem se - nema đeda, naljutio se, valjda zbog ženine vike i - nestao.

"Ženo daj toalete, pa da idemo na doček, pod Jorgan-planinu, kao i do sad", ulazim u spavaću sobu i iz ormana vadim dve uprane atlet-majice, koje sam zvao "toalete", specijalno za doček. Žena, za čudo, mirno prilazi, pomaže mi da se presvučem, oblačimo "toalete", pita me šapatom sećam li se onih velikih restrikcija struje, nakon kojih nam se rodilo dete...

"Gasi svetlo - Nova Godina je i ne pali, sutra ćemo, čula si da se pali na štednju..." mrsim ja i uvlačim u toplu postelju.

U snu mi dođe baka, opet sa preslicom za pojasom, osmehnuta, sa svojim mirnim, toplim, plavim očima, šapuće mi:

"Spavaj jabuko babina, neka ste živi i zdravi, svega će biti, blago babi".

Duško Radočaj

IZ DNEVNIKA BUDUĆEG LUDAKA

Rade Petković
1960-2001

Tek sam se oženio
a već mi je bezbroj njih čestitalo
na ženi.

Ubijen je na spavanju.
Spavao je sa pet žena.

Za žene sam strah i treptaj.

Dabogda ti žena bila emancipovana!

Gospođo, imate opasnog psa.
Da li je to divlji pas ili domaćin.

Vara je s drugom?
Pederska posla.

Njen glas je odmah zapao za oko.

Kad mi žena pruži prst,
uzmem čitavu nogu.

Htjeo sam dijete iz epruvete
ali sav sam se isjekao!

U seksu me krasi sjajna osobina -
spor sam.
Nikako da počnem.

Primam atraktivnu devojku u stalni
radni odnos a moguć i povremeni
odnos.

Mogu se smatrati sposobnim
ljubavnikom. U neku ruku.

Mislim da dobro vodim ljubav.
Malo vodim ljubav pa kažem - dobro
je!

Samici izdajem sobu
sa istovremenom upotrebom kupatila.

U seksu smo se složili.
Složili smo se da sam loš.

Draga, ti si srce koje lupa.

Odveo sam je pred matičara.
Ni on je neće.

Želim Vam sretan brak i puno djece,
s moje strane.

Moj seksualni život je fantazija.

Seks mi je sekundarna potreba.
Dovoljno mi je nekoliko sekundi.

Dinja pukla

Dinja pukla ili priča o ljubavi

Duhovita narodna oda slobodnoj ljubavi počinje Njenom i Njegovom molitvom:

Podaj, Bože, da mi dika može.
Živa dala!

Na tu želju-poziv, ubrzo stiže odziv:

Oj, djevojko, zelena jabuko,
Umrijeću, ne pope se na te!

*

Oj, junače, moj debeli lade,
Umrijeću, ne lego poda te!

Ašikovanje je ispunjeno samouverenjem koje podstiče na odlučnost:

Kad je vidjeh gde će sama leći,
Ja ne mogah srcu odoljeti -
Kako jeknuh, vas čardak podzveknu...
...Al' govori moja ljepotica:
Id' odatle, jedan muhanate!
Da ti vidiš moje crne oči,
Oči crne ispod obrvica,
Bijelo lice ispod trepavica
I podvaljak pod bijelim grlom,
U njedrima dva bjela goluba,
I pod njima crna gora raste,
I u njojzi šedrvan vodica -
Sve mladiće pofata groznica.

To ašikovanje samo je naizgled na "zategnutoj struni" koja ubrzo puca uz gromoglasan ljubavni zov:

Oj, djevojko, srce moje,
Kad ti vidim sise tvoje,
Dreše mi se gaće moje!

Ovaj ljubavni zov savremeni humorista pretvara u čakanje i izazivanje:

Dok joj vise
Bele sise,
Hajde, lafe,
Isprsi se!

(Mitar Mitrović)

Ali tom ljubavnom prasku savremeni aforističar iskreno ne može da odoli, jer:

* Venerin breg je trusno područje.

(Ilija Marković)

* Našu ljubav registrovaće seizmološki zavod.

(Milovan Vitezović)

* Veoleo sam je onako s nogu. Kao himnu!

(Aleksandar Baljak)

Tom ljubavnom izazovu ni u prošlosti a ni danas neće odoleti ni duhovnik:

Moja majko, čudna duhovnika -
Povaljuje pa ispovijeda,
Noge diže, za grehove pita.

Ili:

Posla mene moja mati
S kaluđerom drva brati,
Ne šće kale drva brati,
Nego stade vragovati...

Ako je nekada takav ljubavni greh mogao da izazove čuđenje, današnji epigramista ga registruje kao konstataciju:

I svetlo
Lice,
Uželi se
Pice.

(M. Mitrović)

A prirodni nagon da se sebi olakša "niže pupka":

Haj devojko iz Smiljana,
Bi li sa mnom prisnovala:
Dva ujemka i dva kluvka,
Nek je lakše niže pupka.

Danas se zamenjuje satiričnom parodijom koja je odušak ili vapaj u socijalnoj bedi:

Dok se mrzne
Bela staza
Gledam golog

Deda Mraza,
Zgurio se
Štapom lupka,
Dar mu visi
Ispod pupka.

(M. Mitrović)

Sva okrenuta odi ljubavi, duhovita narodna erotika stihom stiže uglavnom samo do predvorja braka, dok erotska narodna proza zalazi i u bračne odnose:

* Sačuvaj me, Bože, jepca ukraj kuće i jebice usred kuće!
* Ko se svoje žene stidi, drugi mu je jaše!

A evo jedne ljubavne pesme pred tim predvorjem:

Dobar veče, moj brajane,
Evo tebe vjerna ljuba!
Okreni je, moj brajane,
Prevrni je, moj brajane!
Dva-tri puta do zore
Da te braća ne kore!
Pred tobom je crna gora,
U gori je međedica,
Crnu kiku nadvjesila;
Ti potegni bojno koplje,
Pa udari međedicu
Pod vilicu u resicu!
Vati joj se, moj brajane,
Vati joj se u njedarca,
Tu ćeš naći dva krastavca;
Vati joj se niže pupka,
Tu ćeš naći - dinja pukla!

Svestan bračnog bremena, narodni pesnik se uzgred poigrao granicom osvojene slobode žene u braku, koja se teši tobož se hvaleći otkrićem:

Dok sam bila devojčica mala,
Nisam znala ni pišati sama;
Hvala Bogu, kad sam se udala,
Dignem nogu, toči voda sama!

Ne treba zato da čudi nekadašnje tajno osvajanje slobode žene u braku - preljubom. Tako jedna mati otkriva svojoj ćerki, kad joj se ova požali:

Jaoj, majko, kaluđer me budi,
On me budi, među oči ljubi!
Oću li ga poljubiti, majko?

A majka savetuje:

Ljubi, kćeri, ne bila prokleta!
Dok je majka tvoga doba bila,
Do zore je devet namirila,
I desetog roditelja tvoga,
I otkala tropolu ponjavu!

Savremeni aforističar, za razliku od narodnog pevača iz prošlosti, često nas podseća na bračni život:

* U braku nemate vremena za razmišljanje. Imate za kajanje.

(Rade Jovanović)

* Odisej je lutao da ne bi po ceo dan gledao Penelopu.

(Milan Beštić)

* Danas se ženim. Sutra ne znam šta ću!

(Ninus Nestorović)

* Dokazano je da žene u proseku duže žive od muškaraca. Moraju, da bi njihova reč bila poslednja!

(Vaska Jukić Marjanović)

Inače, žene-pisce više danas zanimaju politički odnosi nego bračni, što navodi na pomisao da su one svoju bračnu slobodu osvojile koliko im je potrebno.

Večna duhovita erotska tema je seks, dok "dika može". Narodni pevač se često bavi ljubavnim željama starca i babe - đavolice. Ponekad je to neveselo stanje prožeto humorom kao olakšanjem:

Sedi starac na stazi,
Na njeg baba nagazi;
Prevrćala travu,
Našla kurcu glavu!

Ponekad ta ljubavna nada nije bez osnova:

Baba djeda u proljeće zvala,
Žukovim ga cvećem okitila,
Poskakuje, na zlo djeda mami,
Opregljaču baca mu na glavu.
A djed joj se u jesen odaziva,
Bradu brije, a mastiku pije:
Ko me zove? Sad evo me živa,
U jažu se prikupilo piva.

Ovo stanje je blisko savremenom epigramisti, ali on se zadovoljava samo konstatacijom:

Kada budeš
Vrlo star,
Minuće te
Ona stvar,
Tada od te poslastice
Rastu samo
Zazubice.

(M. Mitrović)

No, tada se budi i sećanje na rajske darove i na prvi greh. Narodni pevač ovako opisuje "raj bez kraja":

Devojka se uz kurac pužala
Da bi li se raja dočepala -
Nit' tu raja, nit' od kurca kraja!

Savremeni epigramista podseća na prvi greh:

Adam je pogrešio:
Počeo je ševu,
Umesto jabuke,
Poje(-)o je Evu.

(M. M.)

A današnji aforističari dodaju:

* Od koga je postala nije ni čudo što je Eva grešnica.

(Vaska Jukić Marjanović)

* Od danas prevrćem drugi list, zapreti Adam Evi.

(Rade Jovanović)

No slast "prvog greha" je neprolazna:

* Volim seks i rado ga se sećam.

(Milan Beštić)

* Pogodan sam za uspomenu i dugo sećanje.

(M. Vitezović)

Narodni pesnik se ne bavi bezgrešnim začećem, za to nije ni imao razloga, ali, time se, imajući pred sobom viziju rađanja u modernom dobu, bavi savremeni humorista i satiričar:

* I Deva Marija je verovala u Boga, ali, eto, desilo se.

(Srba Pavlović)

* Ja sam nevina! - reče buduća mama i rodi bebu iz epruvete.

(Milan Ilić Maja)

U narednom budućem svetu
Žene će rađati
Epruvetu,
A onda će se iz epruvete
Roditi dete.

*

Budući ljudi
Ulaziće
U buduće žene
Kroz vene.

(Rastko Zakić)

Ta večna oda ljubavnoj strasti i u prošlosti, a pogotovo danas, nije izbegla modernističko tumačenje, koje je nekad glasilo:

Žaba kreknu,
Moj nabreknu:
Pile pisnu,
Moj ti tisnu;
Gavran graknu,
Moj ti taknu!

U savremenoj obradi to glasi:

Manje pišni,
Više serni,
Bićeš bliži
postmoderni!

(M. Mitrović)

* * *

Bane Jovanović

____
Odlomak iz knjige **Dinja pukla,** Bane Jovanović, Rad - Beograd 2000.

IMA LI OVDE NEKO MUŠKO

Ženska preventivna monokomedija

Za izvođačicu poželjna vizuelno sadržajna osoba postpubertetske starosti /oko 30 godina/

Odmah da se nešto razumemo; budite sigurni da mi ne bi padalo na pamet da vam pričam o tome da temu nisam apsolvirala do kraja; mislim, od Adama, pa sve naovamo. Baš tako. Kako - pitate? Eh, kad bih vam tome pričala... nego, šta će vam to? Ovde je reč o vama, a ne o meni. Ja sam učinila što sam učinila. I, mogu da vam kažem da se nisam pokajala. Taman posla. Baš zato vam sve ovo i govorim. Kad vas vidim ovako mlade i pune života, srce me zaboli pri pomisli da gubite dragoceno vreme i nerve tražeći ono što vam srce želi.

Kao što rekoh, ja sam taj problem prebrinula. A kako - videćete. I nemojte više da vas čujem s onim defetističkim jadikovkama kako su žene ugrožene, kako ih niko ne razume, kako im se ne dopušta ovo, ne da ono, kako nemaju nikakvog izbora... Ako ćemo pošteno, upravo su muškarci ti koji nemaju nekog naročitog izbora, samo... razume se, ne treba o tome baš na sva zvona. Valjda vam je to samo po sebi jasno.
Šta? Ne verujete da je to tako?! Evo, odmah ću vam pokazati na primeru:

Zamislite jednog nesrećnika koji je odlučio da svoje skromne fizičke i duhovne kapacitete udruži s odgovarajućom osobom suprotnog pola ili, što bi se u narodu reklo - oženi se. Znate li šta mu, u datim okolnostima, stoji na raspolaganju? Normalno da ne znate. Niste se nikada ženili, pa vas i nije bilo briga, je li tako? Šalu na stranu, znam da ste radoznali da čujete na šta može da računa jedan prosečni pripadnik takozvanog jačeg pola kada reši da krene u potragu za svojim slatkim plenom.

E, pa, ovako; najrasprostranjenija vrsta koja mu se pritom nudi, u humanoj zoologiji naziva se - RIBA, ako zanemarimo one njene standardne modifikacije kao što su mačka, pile, ovca, koza i slično. Njena osnovna karakteristika je da je relativno lako dostupna i to je, kao što ćete se brzo uveriti, njena jedina vidljiva prednost. I to, na njihovu nesreću, kratkotrajna. Naime, iskustvo govori da je dotičnu, u principu, mnogo lakše upecati, nego zadržati u nepromenjenom stanju. Kao što vidite, našem nesrećniku, u navedenom slučaju, preti realna i permanentna opasnost da mu izmigolji, isklizne iz ruku i - otpliva dalje.

Ni suprotna varijanta nije za njega mnogo povoljnija. Ni slučajno. Zamislite samo onu nepodnošljivu sumnju koja ga danonoćno razdire; da li je upecao tako jednostavno zahvaljujući svom neodoljivom mamcu ili mu je, ne daj bože, podmetnuta. Pa onda; otkud ona baš u njegovim vodama i kako to da je do sada niko nije upecao, ako čemu vredi - i tako unedogled. Zna i on da ona nije neko baš idealno rešenje za njega, ali sve dok ima onih koji mu čak na njoj zavide, verovaće da i nije tako loše prošao.

E, sad... s nešto više sreće i strpljenja, može da mu se zalomi i neki bolji "komad". U ovom slučaju, to bi bila ona, nešto ređa, ali i znatno zahtevnija, vrsta, koju u enciklopedijama nazivaju jednostavnim imenom - DAMA. To je, ujedno, i jedina jednostavna stvar koja je karakteriše. Podrazumeva se da jedan takav primerak ne može da se sretne na mestu s manje od četiri zvezdice, što već na startu takvom izboru daje priličnu dozu onog neophodnog ekskluziviteta. Naravno, postavlja se neizbežno pitanje kako prepoznati takav jedan primerak. Sasvim jednostavno, ako je to uopšte za utehu u ovom slučaju. Prepoznaje se po tako besprimernoj uzdržanosti, koja našeg kandidata za ženidbu od prvog dana stavlja na beskrajne muke da neprestano pogađa njene želje, a da nikada ne bude siguran da li je on zaista lično usrećio, kada je vidi kako, onako, neodoljivo zrači. A na stranu to što sam sebi neće biti u stanju da poveruje da ju je, takvu, zaista "pošteno" zaslužio. Uvek će se pomalo osećati kao neki krivac ili neotkriveni kradljivac. U svakom slučaju, biće njen njen večiti i beznadežni dužnik. Inače, ukoliko na vreme odustane od ovakvog izbora, još uvek ima mogućnost za neko lakše i pristupačnije rešenje.

Recimo, najjednostavnija i najekonomičnija podvrsta, među raspoloživim vrstama, zove se prosto - ŽENA. Pod tim imenom podrazumeva se manje-više sve ono što preostaje nakon ovih prethodno pomenutih grupa. Ako bi trebalo da se nekako pobliže objasni pojam žene, to bi vam bila neka vrsta gradivne imenice, onako angro, za sve ono što ima jasno izraženu tendenciju da se jednog dana nazove suprugom. Pojedine njene modifikacije, u izvesnim, istina, retkim prilikama, nazivaju se i gospođama, mada to, u ovom slučaju, nema nekog suštinskog značaja. U celini uzev, to su vam ona nedefinisana bića, s primarnim i sekundarnim odlikama vrste kojoj pripadaju, korisna kao priručna apoteka i veoma pogodna za višenamensku upotrebu. Najlakše ih se prepoznaje po modrim venama i mirisu belog luka i varikine.

E, to bilo skoro sve što stoji na raspolaganju našem kandidatu za ženidbu, ako izuzmemo onu poslednju, četvrtu vrstu, koja je, onako, više statusnog karaktera. To bi bilo ona čudno biće koje se još uvek odaziva na ime - DRUGARICA. Znam da se tih retkih primeraka jedva i sećate, pa da vas samo podsetim.

Naravno da su statistički sasvim zanemarljive, mada i dalje egzistiraju u izvesnim enklavama. To bi vam, otprilike, bila neka kombinacija atavističkih gena prošlosti, ukrštenih sa neodoljivim staleškim izazovima. Od svih onih, normalnim ženama relevantnih dimenzija, "drugaricu" prevashodno zanima ona politička, što, naravno, i ne mora biti uvek tako loše, budući da je "istorijska distanca" nešto na šta je ona, po prirodi stvari, naviknuta.

I - tu se moguća ponuda za našeg kandidata sasvim iscrpljuje. Nema dalje. Kraj. Gotovo.

Normalno, vi se sad, s pravom, pitate - a šta nama, ženama, u tom pogledu, stoji na raspolaganju?

Uuuuh!! Sačekajte malo, polako. Razmatraćemo "slučaj" po "slučaj". Ma, ima glava da vas zaboli kad čujete šta vam se sve nudi.

Samo... odmah da vas upozorim; ako mislite da će vaš princ iz snova da vam se tako, iz čista mira, sam namesti, pišite - propalo.

Ako se i dalje budete zamlaćivali onom idiotskom bajkom o Pepeljugi, može vam se desiti da ostanete i bez onih jedinih cipela koje imate, kakva su vremena. Isti vam je slučaj i sa Trnoružicom, ako vam je falio neki primer za "mustru". Je l' se sećate kako se po njoj već paučina nahvatala kada je, konačno, stigao onaj "pravi", s onako - ubedljivo isukanim mačem? Razume se da je sve oko nje istog trena oživelo, ako je to za neku utehu. Ma, ima, naravno, i gorih primera. Recimo, ona hoću-neću Beatriče što je ostala netaknuta kao mostovi na Savi. Nije ni čudo što je nesrećni Petrarka morao da se, od sramote, zatrpa onim vencima, pa makar bili i sonetni. A da je samo jednom pipnuo, ne bi stigao ni da ih isplete onolike.

Nadam se da su vam ovi primeri bili dovoljni da vas uvere da vam, što se tih stvari tiče, baš niko, osim vas samih, ne može pomoći. Naravno, ako budete dovoljno uporni i ne odustanete od potrage za onim pravim. To vam je jedini moj savet.

E, sad, ne bih htela da vas razočaram, ali fakat je da se reprezentativni primerci ne proizvode baš serijski. Zato vam sve ovo i pričam, ako umete da slušate. Ali, da ne gubimo vreme. Evo, krenućemo odmah. Logičnim redom...

Pretpostavimo da ste izašli iz kuće. U prirodu, razume se. I - šta oko sebe vidite? Korov, tako je. Najrasprostranjeniju biljku. Jeste. Ima ga koliko hoćete. Ne možete da ga preskočite, ma koliko vam išao na živce. Raskomotio se na sve četiri strane kao da je bogomdan. Čini vam se uklopljenim u sva vremena i sve prostore. Na prvi pogled vam izgleda tako bezazleno i naivno. Naravno, to je samo do trenutka dok mu jasno ne pokažete svoju iskrenu naklonost. Pre nego što ste se i osvestili kakvu ste glupost napravili, počeće od vas da zahteva da ga neizostavno respektujete samo zato što je prirodni delić te preovlađujuće većine oko vas. Nije nego!

Uostalom, kako hoćete. Ko sam ja da vam se mešam?! Ako ste spremni da se na vašoj životnoj lutriji zadovoljite OBIČNIM ULOGOM, neka vam je sa srećom. Moje je samo da vam skrenem pažnju na neke bitne detalje, a na vama je da odlučite.

Recimo, ako imate nekih planova na dugi rok, možete odmah da ih zaboravite. A evo zašto; njegova besprimerna životna mudrost, koju je preuzeo od neutvrđenog broja čovekolikih predaka, jedino je nasledstvo na koje, u slučaju "izvesnih okolnosti", možete računati. Inače, ovaj primerak, kao po pravilu, pokazuje tendenciju da se, u dogledno vreme pretvori u vašeg ekskluzivnog kućnog ljubimca, potpuno previđajući da se takvi artikli mogu nabaviti i na pijaci i da je izbor neuporedivo širi, a održavanje jednostavnije. Naravno da će on umeti da ceni vašu žrtvu, doduše, na svoj "specifični" način. Recimo, najviši kreativni dometi, koje će biti spreman da vam iskreno prizna su, dakako, sarmice sa šmekom "maminih ruku". Uz njih se, naravno, podrazumeva i njegov ljupki stomačić, koji će ponosno šetati ispred vašeg nosa, smatrajući ga vrhunskim komplimentom vašoj kulinarskoj veštini, koja je, pogađate, najbolji dokaz vaše neupitne ljubavi prema njemu.Tako je. I da skratim priču; ako ne želite da vas, još za vreme medenog meseca, proglasi "kraljicom turšije i podvaraka", zbrišite bez osvrtanja, pre nego što počnete da se beznadežno osećate na zagoretinu.

Naravno, to što ste ovog puta pametno eskivirali, ne znači da je opasnost do kraja otklonjena. Ne, nikako. Ima tu još mnogo zamki koje treba izbeći ako hoćete da srećno dođete do cilja. Slušajte samo dalje.

Eto, na primer, još uvek se relativno često sreću oni relikti iz epohe obnove i izgradnje - fanovi onog ludog Aleksića, što se zubima držao za aeroplan i ribama zaustavljao dah, dok su, krivile vratove prema plavom nebu. Sećate se, bio je i film o tome. Namerno vam to pominjem da vam se ne bi desilo da nasednete na te fore s mišićima. Znam zašto vam to kažem.

Recite pošteno; je li istina da ste noćima sanjali neki dražesni slatki kabriolet, a onda odjednom, u nastupu neke neobjašnjive amnezije svesti, ukrcavali se na prvi prašnjavi TERETNJAK koji vam se našao na životnom putu. Dobro, nesporno je da i *To* liči na četvorotočkaša, ali, ako ćemo pravo, priznaćete da vožnja u njemu nije ni približno onako udobna, kakvom ste je u zamišljali u vašim snovima. Ne, ne morate ništa da mi kažete; savršeno mi je jasno na šta ste pali. Znam, izgledao vam je tako preteće moćan, dok se, onako natenane, "iskrcavao" - kao Šesta flota. Jesam li u pravu? Naravno da jesam. Znam, ne morate ni da mi kažete.

Nemojte mi samo reći da ste još uvek u dilemi i da vas nisam sasvim razuverila da

to nije ono vam je potrebno. Uostalom, kako hoćete.

Nemam ništa protiv; ako ste oduvek želeli da pored sebe imate "ozbiljnog" muškarca - eto vam ga. Nemojte posle da se žalite ako vas nagradi osmehom samo za rođendan i ustavno priznati državni praznik. Naći će on i za to opravdanje, ne brinite. Znate ono; život je težak, treba biti na visini zadatka i sve u tom stilu. A da je zaista težak, svojski će se potruditi da vas u to, što temeljitije, ubedi. Ako još uvek niste odustali, skrećem vam pažnju na ono najvažniji što se očekuje od vas, a to je - da mu budete savršeno i bespogovorno lojalni. A njegovo je, razume se, da misli o svemu ostalom. To, otprilike, znači da će, zahvaljujući njemu i samo njemu, na vašoj životnoj trpezi biti što vam duša želi i svemu će se znati mesto i vreme. Kao na parastosu. I da ne zaboravim, ako i dalje nešto takvo priželjkujete, one svoje stvarčice od crne čipke još večeras poklonite Crvenom krstu, pre nego što on na njih, na daj bože, natrapa. Vi ste, ako smo se dobro razumeli, "poštena žena", a ne tamo neka, znate već kakva. A propo toga, nemojte slučajno da vam se desi da,koliko god vam do toga bilo stalo, nesmotreno zatražite "preko leba pogače". Pustite ga da završi one "ozbiljnije" poslove; doći će i to na red. Važno je samo da mu budete pri ruci kad mu dođe ono "njegovo vreme".

No, dobro. Dok vi razmišljate o prethodnoj ponudi, da razmotrimo šta nam još stoji na raspolaganju.

Vidite, jedan od najtragičnijih poznatih likova, kako i sama mitologija kaže, vam je onaj ludi SIZIF. Znate, onaj što je celog svog nesrećnog života radio na mišiće i još - pogrešne. Jasno vam je odmah da ne spada ni u jednu misleću kategoriju, je li tako? Ma, imali ste vi već nekog sličnog, sigurna sam, pa znate o čemu pričam. Najlakše se može prepoznati po tome što tera vašeg poštara da rade u tri smene, a umesto jednog buketa kupuje vam celu cvećaru, sa sve tri smene osoblja. Ne vredi da ga razuveravate da, u izvesnim slučajevima, kvantitet nema ni teoretske šanse da preraste u kvalitet. Mogu vam samo savetovati da ga se, dok je vreme, klonite. Znate, tu se radi o opasnom poremećaju, koji se ne leči ambulantno.

Ma znam šta ćete reći. Evo, već vas vidim kako nestrpljivo pitate; pa, IMA LI OVDE NEKO MUŠKO?!! Odmah ću vam reći; ima, naravno, samo treba biti uporan i, naravno, oprezan. Ne nasedati na "prvu loptu". To vam sve vreme i pričam.

Nego, da nastavimo gde smo stali...

Hajdete, kažite mi pošteno, koja vam je prva asocijacija kada se pomene reč "muškost"? Šta? Ma, nije to. Ili ne baš u svakom pojedinačnom slučaju. Valjda ste se u to i sami već uverili. Dakle, prva asocijacija na muškost bila bi - uniforma. Prosto je neshvatljivo kako se toga niste odmah setili. Znate ono, žene vole oficire, pa sve ko u pesmi, a? E, neće baš biti tako. Ako mene nešto pitate, to bi vam bili oni što čuvaju nebo, more, planine i sve ostalo, a jedino nisu u stanju da sačuvaju rođene žene. Kako i mogu kad se danonoćno lomataju po nekim vukojebinama. Dobro, de, ne sporim da kod izvesnog broja dvonožnih sisara postoji ona nesvesna, sadistička potreba, nasleđena još iz pećinskog doba, da ih neko uteruje u red, da ih silom osvaja, baca na leđa i slično. Logično je da uniforma tu dođe kao pravi, neupitni simbol moći, strogosti, neumoljivosti. Bar naizgled. Ali, ako stvar malo izbliza osmotrimo... ma, bolje da ćutim, da vam ne kvarim... U redu, ako baš hoćete. Eto, zamislite nekog rmpaliju šifonjerskih gabarita kako se, pred vašim raširenim zenicama, oslobađa suvišne ambalaže i ostaje u dugim pamučnim gaćama, iz kojih stidljivo proviruje nešto što samo poslednji megaloman može nazvati muškošću. Šta vam u tom slučaju preostaje? Naravno, da ćutite, jer otkrivanje ovakve "vojne tajne" može izazvati nesagledive posledice po pitanju sveopšteg poverenja u snagu, moć i čvrstinu, a da ne pričam o efikasnosti naših uniformisanih jedinica.

Prema tome, zaboravite ga odmah, moj vam je savet. Ima i drugih rešenja. Polako, ne žurite. Obratite pažnju na sledeće:

Uzmimo, recimo, da ste idealna žena, kao što verovatno jeste, prva vam je pomisao da bi idealan partner za vas bio muškarac PERFEKCIONISTA. E sad malo sačekajte. Naizgled, jeste tako, ali .. To "ali" vam sreću kvari, ali nisam ja tome kriva, verujte. Ako mene pitate, te čovekolike kreature, koje sam malopre pomenula, su vam naporne kao sastanci u mesnoj zajednici. Ama baš ništa nisu u stanju da prepuste slučaju. Odmah možete da odbacite svaku pomisao da ćete tako nešto startovati u nekom stvarno inspirativnom ambijentu. Nema teorije. Taj vas ni na doživotnoj robiji ne bi nagazio, onako, na "divljaka". Jok. Možete koliko god hoćete da mu ispred nosa promičete, zanosite, lelujate, mirišete... Ma, ništa, nema šanse, kad vam kažem. A sad ću vam reći i zašto. Njihova obavezna test-lista duža je od državnog ustava. Bez bioritma i natalne karte, uopšte vas i ne uzima u "razmatranje". Nemojte se začuditi ako vam zatraži i najiscrpnije podatke o tome šta ste bili u prethodnim životima, šta ste u njima radili, s kim i zašto. I hajde, da vas vidim da li ćete se usuditi da mu, u takvim okolnostima, zatražite uviđaj u "materijalnu" sadržinu njegove autoritativne ličnosti. Ako vam to, kojim čudom i dozvoli, budite sigurni da će vas ubeđivati da su mu "instrumenti" trenutno na sterilizaciji, te da računa na vaše strpljenje, kao odraz, njemu dobro poznate, visoke kulture vaše ličnosti. A u svojoj potrazi za ekološki besprekornim ambijentom, neće ni primetiti da ste tu još jedino vi ostali autentična netaknuta priroda. I još nešto važno; taj nikada neće biti u stanju da se pred vama dovoljno opusti, osim tamo gde to najmanje želite i očekujete. Nadam se da vam je ovo što sam vam rekla dovoljno da sami izvučete odgovarajuće zaključke.

E, sad, ono što vam svakako nipošto ne bih poželela je da, bežeći od ovoga, naletite na nešto još gore, a to je ona, naoko neupadljiva vrsta, čije osobine otkrivamo najčešće kada već bude kasno.

Iako zoologija beleži raznovrsne pojavne oblike ovog patološkog modela, zajednički naziv za sve njih je, jednostavno - STIPSA. Znam da ste već imali priliku da upoznate neke od njih, mislim, po principu "slučajnog uzorka". Nadam se da nije potrebno da vas naročito uveravam da od njega, definitivno, nemate čemu da se nadate. Čim primetite individuu koja pedantno proverava tvrdoću svake ožicarene cigarete, glasno negodujući ukoliko količina sadržaja ne odgovara naznačenoj deklaraciji, znajte da je to upravo taj. Ako ga, u nekom prolaznom pomračenju uma, velikodušno primite u društvo, budite sigurni da ćete pre da dehidrirate, nego što će on da vas odvede negde na piće. Osim, naravno, ako se radi o javnoj fontani. Ne kažem da vas baš nikada neće izvesti u restoran, samo nemojte slučajno da vam se desi da, u nekom napadu neoprostive razmaženosti, zadržite dug, čeznutljiv pogled na izazovnim eksponatima sa roštilja, koji vam nadražuju nozdrve. Ako vam se, kojim slučajem, desi takva nesmotrenost, očekujte da će vas, s neodoljivim "taktom" podsetiti na dijetu koju ste upravo započeli, u čemu vam on, naravno, daje svoju punu podršku. Ne treba ni naglašavati da je za dotičnog tamagoči vrhunac civilizacijskog napretka, u šta će zdušno pokušati i vas da ubedi, pozivajući se na drevne japanske tradicije, sve dok ne postanete ubeđeni samuraj i, na njegove oči, izvršite harikiri, sve prkosno gledajući u sliku dimljenog lososa. Razume se da je vatreni borac za prava žena da same plaćaju svoje račune, dajući punu podršku tako plemenitim feminističkim pobudama. Budite sigurni da će

brže da izvadi četvrti koren iz "pi", nego novčanik iz džepa. I šta još da kažem? Mogu samo da vam poželim da ga nikada ne sretnete. Čim osetite da vam zaviruje u čekovnu knjižicu pre nego u dekolte, klonite ga se. To je sve što mogu da vam savetujem.

Nemojte misliti da su ovim sve opasnosti po vas otklonjene. Ni slučajno. Nije isključeno da, neplanirano, natrčite na nešto besprekornih manira i lepo vaspitano, kao rasno kuče. Ako se niste setili, radi se o klasičnom slučaju, zvanom MISTER PEDIGRE. Znam, oduševljeni ste. Ko bi imao srca da vas zaustavi da sanjate o životu udvoje s jednom tako retkom zverkom. U redu, nemam ništa protiv, ali, upozoravam vas da, već na startu, bar za milenijum unapred, zaboravite svu svoju familiju po obroncima Šumadije. Ne treba ni naglašavati da se isto odnosi i na vaše prijatelje, koji su "genetski predodređeni" za gašenje pikavaca po WC-šolji. U konkretnom slučaju, važno je da vam napomenem, imajte u vidu sledeće: vaše ime, a još više prezime, za njega je stvar bez ikakve upotrebne vrednosti, ukoliko je bez iscrpnih podataka o vašim precima do desetog kolena, zatim kompletnih dosijea o preležanim boljkama od vremena Marije Terezije naovamo, uz, razume se, uredne bakteriološke nalaze istih, overene u dva primerka. Ako ste, i pored ovih upozorenja, i nadalje zainteresovani za dotični uzorak, obavezno se pripremite za test razgledanja porodičnih portreta, koliko god vam ambijent spavaće sobe izgledao inspirativnije. Naravno, ni slučajno ne smete propustiti da primetite "porodično muževne crte" na njegovom licu, odlučan pogled, te, naravno, beskrajnu produhovljenost. Znam da ćete, i bez moje pomoći, registrovati da poseduje takav arsenal etikecije kakav nije viđen još otkad je Šekspir izašao iz puberteta. Razumem dobro da vas, imajući to u vidu, najviše brine da li uobičajeni protokol predviđa i neke životnije radnje, budući da vam je otprve bilo jasno da neko takav u svom međunožnom "trezoru" može samo da ima neki zastrašujuće ozbiljan penis, a nikako običnu kitu, kao neka raspojasana drumska šoferčina.

Ah, zaista nisam pametna šta da vam kažem, osim da se ne zalećete, bez obzira šta vam i koliko nedostajalo. Uzdržite se još samo malo; dajem vam reč da ćete i vi naći onog pravog, samo ako me budete dovoljno pažljivo slušali i pamtili ovo što vam kažem. Ako ste mislili da je ovim kompletna ponuda iscrpljena, prevarili ste se. Ima tog još - i-hi-hi! Da se priča - i prepričava.

Eto, recimo, prilično interesantnu vrstu predstavljaju oni, takozvani, REVIJALNI tipovi. To su oni što vam, još pre nego što ste se izuli, guraju pod nos knjigu utisaka, koju drže na polici, odmah pored ulaznih vrata. Jedino vas gips na ruci može spasiti da u njoj ne ostavite zabelešku o njegovim, za vas neviđenim, erektivnim dometima. Naravno, niste ni vi dete da ne vidite da mu je čak i za svakodnevno konzumiranje kiseonika neophodna stalnoprisutna publika. Ako ga samo malo odvojite na stranu i stavite na neku delikatniju probu, ušeprtlji se, kao da ga je iza krivine startovala saobraćajna milicija. Svakako da nije naodmet pohvaliti njegovog "eriksona" u boji presvlaka novog visokooktanskog ljubimca. I da se ne lažemo; čak i ako ste savršeno neupućeni u "materiju", jasna vam je razlika u oslanjanje peta na vetrobran njegove izglancane "mečke", u odnosu na nekog beznadežno šlogiranog "keca". Niste ni vi baš pali s Marsa. Vidim vas; još ne odustajete. OK. U tom slučaju, osećam moralnu obavezu da vam dam još par uzgrednih napomena: Ni slučajno ne pokušavajte da mu pred nosom prošvercujete patike bez duplih luftera, a kamoli neki novopazarski "Beneton". Pripazite se dobro; njegovom oku ne promiče ni pola suvišnog kilograma, a kamoli neka deponija silikona ili podmetačina u fazonu mega-brusa. Inače, spremen je da pravo bogatstvo potroši na vas, ukoliko ste talentovani da se, u rekordnom roku, pretvotite u njegovu omiljenu pernatu životinju. Dobro, možda i nije baš s Armanijem čučao na noši, kako tvrdi, ali, budite uvereni da se u te stvari prilično razume. Batake mu, da se razumemo, nudite isključivo u likrovanom izdanju, ako vam je stalo da mu, po skraćenom postupku, uhvatite ... "senzibilitet". I, naravno, nipošto mu ne zamerite što se tako teatralno razmeće svakojakim zakletvama, pridajući im važnost kao rezolucijama OUN. Nisu oni jedini koji vam nešto obećavaju, pa od toga posle ne bude ništa. Ali, to je već neka druga priča.

Nego, da se mi vratimo na ovo naše. Verujte mi, zaista nisam imala nameru da vas preplašim. Razumem vas potpuno; ovaj primerak vam se, pretpostavljam, čini suviše komplikovanim za ono vreme koje ste spremni da žrtvujete u potrazi za čovekom vašeg života. Nema problema. U tom slučaju, mogu da vam preporučim nešto uprošćeniju varijantu, koja se na domaćim lokalitetima najčešće pojavljuje pod licencom DIZELAŠ. Znaci raspoznavanja, ukratko, bili bi; vampir-bele čarape, pečatnjak na maliću leve ruke i najnoviji model "nokije", zakačene tik pored šlica. I još jedan važan detalj; njegov omiljeni deo garderobe su bokserice, zvane padobranke. Izvinite, nešto me tera na smeh čim pomislim na to. Crkla bih kad ne bih lanula; znate, voli da se u njima raskomoti kao na pikniku. A alatku redovno zaturi baš onda kada je najpotrebnija. Moj vam je savet da se, ipak, uzdržite od smeha, ako vam je do njega zaista stalo. U suprotnom, budite uvereni da vam nikada neće oprostiti ako pokušate da ga ubedite da su bokserice za, onako, izdašnije komade, a ne za svakog žgoljavka, koji u njima propadne kao žeton u pokvarenom automatu. E... sad... ono najbolnije sa čim se, u ovoj kombinaciji, možete suočiti je to što dotični kandidat za vašeg životnog saputnika živi u iskrenom uverenju da među nogama ima pravu kosmičku sondu, koja će, uz dovoljno pogonske energije, sve da vam sama odradi. Ne znam šta da vam kažem na to. Priznajem, ne bih vam rado bila u koži. Koliko je meni poznato, u životinjskom svetu slične karakteristike, sreću se, uglavnom, kod divljeg vepra. Ali, ako vam to ne smeta, nema razloga da odustajete. Šanse su vam sjajne, kad vam kažem. Ma, naravno, da je i njima jasno da ribu mogu priheftati jedino uz novčanik. Zato nema ni najmanje razloga da se ustručavate da mu slobodno iznesete sve svoje maštovite potrebe. On uvek ima dovoljno argumenata u novčaniku da vam izmami širok osmeh na licu, koji je, usput, i obavezni deo vašeg imidža, što vama ne treba da predstavlja naročitu teškoću, je li tako? I ne brinite, potpuno će vas razumeti ako ga jednog dana zamenite nekim "atraktivnijim" modelom, ubedljivo dubljeg džepa. Jedino nikada neće uspeti da shvati kako ste mogli da ga ispalite za račun nekog asteničnog žutokljunca, koji još ni prvu "mečku" nije razgazio.

Naravno, ne savetujem vam da se još odlučujete, dok ne čujete sve do kraja. Najvažnije je da se na vreme oslobodite svih predrasuda. Posle ćete lako. Svojom glavom i - telom. Dakako.

A, kad smo već kod tela, krajnje je vreme da prestanete da nasedate na onu foru "u zdravom telu - zdrav duh". Šta ste mislili?! Prošetate ladno do teretane, nogu za nogom, pa prvog bildera za ruku i - eto vam vaše sreće. Ma, hajdete, molim vas! Bežite od njega što dalje, kad vam kažem. Možete da mu se divite koliko hoćete, da ga ubeđujete u svoju ljubav. Nikada vam neće poverovati da možete da ga volite više nego što on sebe voli. Što god činili, on će uvek gledati preko vas ili, u najboljem slučaju, kroz vas, ubeđen da zaslužuje nešto mnogo bolje. Nemojte samo da mi još pomenete neku romantiku s njim; umreću od smeha. Vaš ljubljeni NARCIS čak i običan poljubac doživljava kao nesmotrenu i opasnu razmenu bacila, tretirajući vaše dirljivo skromne erotske potrebe kao svojevrsne kanibalističke pretenzije. Ne, o ovom zaista ne vredi trošiti reči. Uostalom, ako vam se dopadaju

narcisi, radije ih potražite u prvoj bašti ili cvetnjaku. Jedino tamo izgledaju dopadljivo.

Potpuno vas razumem što ste odlučili da držite do sebe i svog dostojanstva i potražite nešto što vam uistinu odgovara. Samo... nisu još sve zamke otklonjene. Ne, ne...

Recimo, lako vam se može desiti da, u vekovnoj potrazi za pravom nežnošću, natrčite na jednog od onih što su se, u biološkom razvoju, prilično kasno predomislili, zaključivši da baš i ne pripadaju u potpunosti svetu pravih muškaraca. Ne, nimalo mi se ne sviđa kada ih neko zove peškiri. Ili, još gore ljubičice. Mnogo mi se više dopada onaj civilizovani, pristojni medicinski izraz - MUTANTI. Ako vas primete da napadno, kako vi to ponekad umete, vapite za nežnošću, nema šanse da vas zaobiđu. Za njih ste baš kao poručeni. Dobro, fakat je da se na takvog možete u potpunosti osloniti; tu nema ničeg spornog. U njega možete biti sigurni više nego u samu sebe, valjda vam je odmah jasno. Možete da ga ostavite gde hoćete, budite uvereni da ga nijedna neće ni taknuti, a kamoli se još otmati o njega, daleko bilo. Podrazumeva se da vas nikada neće činiti ljubomornom, a biće pored vas i više nego što vam treba. Za razliku od svih drugih, on nikada neće gubiti vreme gledajući fudbal; radije će vam oljuskati orahe za baklavu, koju samo on ume tako božanstveno da složi. Još će, s ponosom, svoje kulinarsko umeće pokazivati vašim "najkompetentnijim" komšinicama, ubeđen da će vam sve one pozavideti kakvu ste sreću imali što ste baš njega izabrali za životnog saputnika. Na njega se možete osloniti da će uvek, umesto vas, uredno pribeležiti svaki zanimljiv recept, posebno onaj za šuljeve. Ne, neću da vas odvraćam, sami prosudite. Ako se, ipak, odlučite za njega, preporučujem vas da ga nipošto ne vodite u društva gde se toče maligani. Znate, uverili ste se već, da je neotporan i na malo jači čaj. Inače, divne je naravi. Tako mu malo treba da bude srećan; eto, obradovaće se kao malo dete ako mu za rođendan kupite običnu turpijicu za nokte. Zatim, od njega ćete uvek moći da dobijete najbolji savet gde se pružaju najkvalitetnije usluge depilacije i niz drugih korisnih stvari. U svakom slučaju, ako je on vaš izbor, uvek ćete u njemu imati dobru drugaricu, ako je to ono za čim ste čeznuli. A ako se, kao što je normalno, desi da, jednog dana, ipak, poželite pravog muškarca pored sebe, primiće to s razumevanjem, diskretno vam dajući na znanje da bi bilo fer s vaše strane da, pritom, bar javno, ne ugrožavate njegovu čast. Eto, to vam je što se tog tiče.

Samo, nešto bih da vas upozorim; Nadam se da je vaš dar zapažanja dovoljno razvijen da vam se neće desiti da s ovim pomešate neko tipično UMILJATO MAČE, onako nežno, kao kamelija u pupoljku, pa da vam promakne... mmmh... jedan zaista nezamenjiv užitak.

Pretpostavljam da je vaša potreba za nežnošću nešto čega, s pravom, niste spremi da se odreknete. Zato vam upravo i govorim da biste obratili pažnju na one primerke koji se rado osvrću za vama, ali, pritom, nikada, baš nikada ne zvižde. Radije će vas strpljivo gledati iz prikrajka, ako treba mesecima, pokušavajući nenametljivo da skrenu pažnju na sebe. Izgledaju tako nepotrošeno i sveže; prosto mirišu na - mleko. To su vam pravi nebrušeni dragulji. Ako još uvek verujete u čuda, slobodno ga protrljajte među prstima, kao Aladinovu lampu, i - nećete se pokajati, kad vam kažem. Ruku na srce, jedini pravi problem s njima je taj što su stidljivi, ponekad do neizdrživosti, tako da vam jedino preostaje da mnogo toga preuzmete na sebe. Ali, neću da vas obeshrabrujem; to nikako ne bi trebalo da vam pričinjava poteškoću. Ne sumnjam da ćete već naći načina da ga uverite da vaše tanane bretele nisu isto što i bodljikava žica i da, bez ustručavanja, može da ih dotakne. Štaviše, poželjno je, je li tako? Ono što vam, svakako, iz čisto praktičnih razloga ne bih savetovala, je da ga, odmah na startu, vodite u bioskop, ma koliko vam atmosfera u njemu izgledala inspirativna. Kažem vam kao najrođenijim; najviše na šta možete računati je da se, negde pred kraj celovečernje predstave, uz nadčovečanske napore, probije, otprilike, do čipkastog ruba vaše leve čarape. I sami možete da izračunate da bi se, uz takav tempo, glavna radnja našla na "repertoaru" tek tamo sredinom narednog milenijuma, što je, potpuno vas razumem, malo previše ček i za vaš dokazani talenat za strpljenje. Ne, stanite! Nisam mislila da vas zbog toga odvraćam. Ni slučajno. Niste još sve do kraja čuli. Vidite, to što je tako stidljiv ima i svojih pozitivnih strana i to baš onih koje su vam kod drugih muškaraca redovno nedostajale. Recimo, takva neporočnost danas se više ne može sresti ni u vrtiću. A da ne pričam da nema ni teoretske šanse da vam neko takav uvali i najobičniju picajzlu, a kamoli nekog stvarno problematičnog insekta. Još ako ga zaskočite u pravom trenutku, možete postati njegova kraljica za ceo život. U svakom slučaju, vredi o njima ozbiljno porazmisliti.

A dok razmišljate, nije naodmet da vam skrenem pažnju na još jednu srodnu vrstu, koja, deluje toliko EZOTERIČNO, da je jedva uočavate, ali je za vas, u svakom slučaju, mnogo pristupačnija. Nemojte mi reći da nikada niste sanjali da nekom pesniku postanete inspiracija za njegovo buduće remek-delo. Hajde, priznajte! Nema razloga da se ustručavate. Niste vi jedina koja o tome mašta. Ali ako dosad nijednog takvog niste sreli, a to iskreno želite, mogu da vam pomognem. Pazite, ovako; najlakše ćete ga prepoznati po onom karakterističnom pogledu mesečara. Nikada nećete biti dovoljno sigurni da li se to upravo probudio ili se tek sprema da otplovi u svoje paučinaste snove. Inače, taj vam je nebeski stručnjak za one božanstvene intimne ugođaje; znate, one mirisne štapiće, afrodizijačke menije, a da ne pričam o romantičnim abažurima koji puštaju baš onoliko svetlosti koliko je potrebno da registrujete obrise njegovih osnovnih, da ne kažem najvažnijih, ekstremiteta. S njim ume da bude jako uzbudljivo. Nemate pojma s kakvim zadovoljstvom je u stanju da se opusti da vas sa slašću upija kroz svaku poru na svom telu, polako, kao da prima infuziju ...aah!

Oh, izvinite, malo sam se uživela...

Priznajem, i meni se strašno dopadaju takvi tipovi. Naravno, do izvesnih granica. Mislim, kad se, znate, ima na raspolaganju vremena koliko hoćete. Objasniću vam, vidim da me čudno gledate. Pa, vidite... kako da kažem... njihova vam je erekcija... nekako... u direktnoj korelaciji sa, recimo; atmosferskim pritiskom, pa onda položajem kazaljki na satu, naravno i mesečevim menama i tu se zaista ništa posebno ne može učiniti. I sami vidite koliko vam je strpljenja i čekanja potrebno dok se sve to namesti, a danas, logično, niko nema baš toliko vremena za gubljenje.

Čekajte malo, predahnite. Kad smo već kod gubljenja vremena, moraću ovde da malo zastanem, pa da se oko nečega razjasnimo.

Pazite, ako sam vas dobro razumela želeli ste muškarca koji će vam biti u potpunosti odan, a vi neprestano u centru njegove pažnje, je li tako? E, dobro. Sad me pažljivo saslušajte i nemojte da se odmah hvatate za glavu. Videćete da to uopšte nije tako strašno kako na prvi pogled izgleda. Da, pogodili ste; reč je o onom, uveravam vas, zaista nepravedno anatemisanom tipu, koji medicinska nauka naziva APSTINENTOM. Ne, nemojte odmah da mi odmahujete glavom. Sačekajte malo, polako. Da vam objasnim. Iznenađujte se koliko hoćete, ali mnogo toga bih mogla da kažem u njegovu odbranu, verujte mi.

Eto, recimo, ne postoji muškarac koji će s toliko iskrene radosti i zanimanja da prodire u vašu dušu, u sve njene najskrivenije kutke. I to će činiti danonoćno, s neopisivom strašću. Dobro, fakat je da neće prodreti onako kako ste vi u prvi mah želeli i očekivali, ali, nemojte misliti da u ovome nema beskrajno mnogo draži. Naročito u onoj neizvesnosti da će se To jednog dana, ipak, desiti. Inače, bez ustručavanja mu se možete prepustiti. On i želi da budete glavna glumica u "njegovom pozorištu". Slobodno menjajte likove prema želji i potrebama, uživajte koliko vam srce želi, samo ako možete.On vas se, takve, budite u to uvereni, nikada neće sasvim zasititi.

A što se vas tiče... pametni ste, šta da vam kažem? Dobro, potpuno ste u pravu kada kažete da su platonske ljubavi osnov na kome su nastale grčke tragedije, ali ponekad i one imaju šmek o kome vredi porazmisliti. Uostalom, valjda imate uvek nešto u rezervi za "zlu ne trebalo"?!

Eh, kad smo kod rezervnih rešenja, verujem da vas neću morati naročito podsećati na ona zahvalna muška bića, koja ste, ne sumnjam, već odavno i sami uočili, a koje pametne i praktične žene nazivaju DŽOKER-ima. Kao što vidite, samo ime mu kaže da je upotrebljiv za sve i - u svakoj prilici. I što je najvažnije uvek je tu, nadohvat i, kao nijedan drugi, spreman da u svakom trenutku ispravlja zablude vašeg nesmotrenog bračnog izbora. Ako se, neki put, i ne zadrži pored vas dugo koliko ste očekivali, nema zaista razloga da očajavate; garantujem vam da će vam, za kratko vreme, uliti dovoljno želje za životom, da ćete se već nekako i sami snaći, u slučaju potrebe. Šta reći o njima? Eto,to su vam pravi ambasadori dobre volje. S njima je sve jednostavno i izvodljivo. Videćete, neće vam pasti na pamet da dižete frku ako mu kola otkažu na nekom od onih... mmh... božanstvenih mesta. Uostalom, takva mesta i postoje za to, razume se. A tek kakvo su nezamenjivo sredstvo za ona povremena "produvavanja pluća" i poravljanje "krvne slike"! Neosporno je da su prepuni strasti. Doduše, malo je teško proceniti da li prema vama ili prema životu uopšte, ali nije ni važno. U svakom slučaju, ako ste tražili momka koji obećava, ali i ispunjava - našli ste ga. Niko kao on nije sposoban da, brzinom svetlosti, "snimi" one vaše unutrašnje koordinate... Ne, ne mislim u smislu nekog kritičkog pristupa, već više, onako, kao orijentira za lako kretanje kroz "materiju". I ne brinite; u najkraćem mogućem roku učiniće vam raspoloživim najslikovitiji izraz svoje pregrejane strasti koju ste u njemu izazvali, što, u izvesnim okolnostima, priznaćete, i nije baš za zanemarivanje. Je li se slažete?

Znam, znam šta ste hteli da kažete. U redu, shvatam vas; potrebno vam je nešto s dužim rokom upotrebe. Ono - baš za dušu. I da traje. Tu se potpuno slažemo. Zbog toga vam sve ovo i pričam; da naučite kako da prepoznate onog pravog. Za njega, imajte to neprekidno na umu, treba uvek čuvati negde u srcu malo nekog rezervnog prostora. Nikada se ne zna kad može da se pojavi, a bio bi neoprostiv greh da ostane neprimećen s vaše strane.

To je, znate, onaj muškarac koga vredi čekati, koji to zaslužuje. Nikad ne treba prestati verovati da će se on pojaviti. Naravno, i želeti ga, svim srcem. A kad se to desi, sigurna sam da ćete ga i sami prepoznati po onom iznenadnom udaru "pesnice" u sam želudac. Po prvi put ćete ozbiljno pomisliti da klupko života može da se još jednom od početka odmota, ali na neki sasvim drugi način. Plovićete na oblaku nekih dragih mirisa mladosti, koji će biti tu, stvarniji nego ikad. Uz njega ćete biti sigurni da su vaše godine najbolje godine, a vaša zrelost upravo ono što što čini pravu draž vašoj ljubavi, da ništa nije izgubljeno i da, uz malo hrabrosti, i vi možete da pijete vodu sa samog izvora života. Podsetiće vas na vaše nedovršene snove, setiće se vaše maturske frizure, knjige koju ste nekada davno čitali na klupi u parku. Niko vas kao on neće tako neodoljivo, gotovo bez ijedne reči, podsetiti na sve ono lepo što ste u životu propustili. Znam da će vam se učiniti da je s njim i greh anđeoski i - bićete sasvim u pravu. Ako budete imali sreće da ga jednog dana sretnete, savetujem vam da budete pažljivi. Uzimajte ga polako, na "čačkalicu", gustirajte... da vam što duže traje. U suprotnom, dobićete napad povraćanja od te šećerne vodice.

- K r a j -

Svjetlana Rašić

